

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, சிவபாபாவே தன்னலமற்ற முதல் இலக்க நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர். உங்களுடைய பழைய பெட்டி படுக்கைகளை அவருடன் மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் சத்தியயுகத்தில் புதியதாக அனைத்தையும் பெறுவீர்கள்.

கேள்வி: எந்தக் குழந்தைகளையிட்டு, தந்தை ஒவ்வொரு வழியிலும் கவனமெடுக்க வேண்டியுள்ளது?

பதில்: குழந்தைகள் புத்தியில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்து, தங்களது முழுச் செய்திகளையும் தந்தையிடம் கொடுத்து, ஒவ்வொரு அடியிலும் தந்தையிடமிருந்து வழிகாட்டல்களைப் பெறவேண்டுமெனத் தந்தை மிகவும் அக்கறை கொள்கின்றார். பாபா கூறுகின்றார்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் ஸ்ரீமத்தையிட்டு ஒருபோதும் சந்தேகம் கொள்ளக்கூடாது. நீங்கள் சந்தேகம் கொண்டால் மாயை அதிகளவு சேதத்தை விளைவிப்பாள். அவள் உங்களைத் தகுதியானவர்களாகுவதற்கு அனுமதிக்க மாட்டாள்.

பாடல்: நான் ஒரு சத்தியத்தைச் செய்து உங்கள் வாயிலுக்கு வந்துள்ளேன்.

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும், இனிமையான, அன்பிற்கினிய, நூன்;டகாலம் தொலைந்து இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். தந்தைக்குச் சொந்தமானவர்களே குழந்தைகள் என அழைக்கப்படுகின்றனர். இந்த மரணித்து வாழுகின்ற இந்தப் பிறவியிலே, நீங்கள் வாழும் காலம்வரை, தந்தைக்கு உரியவர்களாக இருக்க வேண்டுமெனத் தந்தை விளங்கப்படுத்தியுள்ளார்; “கடவுள் பேசுகின்றார்” என்றே ஸ்ரீமத்தில் நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர்கள் அந்தக் கூதையில் கிருஷ்ணரின் பெயரை எழுதியுள்ளார்கள். ஆனால் முதலில் சிவபாபாவும், பின்னர் பிரம்மாவும், அதன்பின்னரே கிருஷ்ணரும் உள்ளார்கள். எனவே ஸ்ரீமத் கிருஷ்ணருடையது எனக் கூற முடியாது; அவர் தெய்வீகக் குணங்களுடைய ஒரு மனிதர். மனிதர்களைத் தூய்மையாக்குபவர் என அழைக்க முடியாது. ஒரேயொரு தந்தையே தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குபவர், நீங்கள் அவரது ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுகின்றீர்கள். அசரீரியான பரமாத்மாவே அனைத்து மதங்களினதும் தந்தையாவார். அனைவரும் கிருஷ்ணரில் நம்பிக்கை கொள்வதில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் கிருஷ்ணரையல்லாது, கிறிஸ்துவையே தங்களது தந்தையாக நம்புகின்றனர், ஏனெனில் கிறிஸ்தவர்கள் கிறிஸ்துவின் வாய்வழித் தோன்றல்கள். சிவபாபா வந்து உங்களைத் தனக்கு உரியவர்கள் ஆக்குகின்றார். அவர் கூறுகின்றார்: நீங்கள் இப்பொழுது அவரது வழிகாட்டல்களை சிரமேற்கொள்வதற்காக (அத்தகைய மரியாதையுடன் பின்பற்றுவதற்கு), தந்தைக்கு உரியவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள். குழந்தைகள் அவருக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்க வேண்டிய தேவையில்லை. அவரே உங்களுக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுப்பவர். என நீங்கள் கேட்கக்கூடாது: பாபா இதை ஏன் கூறினார்? இல்லை, அனைவரும் குழந்தைகளே. சிவபாபா மிகவும் பிரபல்யமானவர். அவர் கொடுக்கின்ற வழிகாட்டல்களும், அவர் செய்வையும் சரியானவை. அவர் இந்தச் சரீர்தாரியை (பிரம்மா) என்னவெல்லாம் செய்ய வைக்கின்றாரோ, அதுவும் சரியானதே, ஏனெனில் அவர் கரன்கரவன்கார். இதைச் செய்யுங்கள்! என இவருக்கும் அவர் வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார். உங்களுடைய தொடர்பு சிவபாபாவுடனேயாகும். நீங்கள் எவரினதும் குறைபாடுகளைப் பார்க்கக்கூடாது. ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுங்கள். சிவபாபா அசரீரியானவரும், பற்றற்ற பார்வையாளருமாவார். இங்கே அவருக்கு ஒரு வீடு இல்லை. நீங்கள் இங்கே உங்களுக்குச் சொந்தமல்லாத, ஒரு வீட்டில் இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் பின்னர் சுவர்க்கத்துக்குச் சென்று உங்கள் சொந்த வீட்டில் வசிப்பீர்கள். சிவபாபா கூறுகின்றார்: நான் அங்கே வசிப்பதில்லை. நான் சங்கமயுகத்தில் குறுகிய காலத்துக்கே வருகின்றேன். நீங்களே உண்மையான ஆன்மீக மீட்புப் படையினர். பரமதந்தை முன்னைய கல்பத்தில் கொடுத்ததைப் போலவே, மிகச்சரியாக உங்களுக்கு வழிகாட்டல்களைக் கொடுக்கின்றார். அவர் முன்னைய கல்பத்தில் கொடுத்ததைப் போன்றே அதே வழிகாட்டல்களையே கொடுப்பார். அவர் தொடர்ந்தும் இரவுபகலாக உங்களுக்கு ஆழமான கருத்துக்களைக் கூறுகின்றார். ஒரு புதிய நபரால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. கராச்சியிலிருந்த காலத்திலிருந்து முரளி தொடர்ந்து வருகின்றது. ஆரம்பத்தில் பாபா முரளியைப் பேசவில்லை. பாபா அதிகாலை 2மணிக்கு எழுந்து 10 முதல் 15

பக்கங்கள் எழுதுவார். சிவபாபாவே அவரை எழுதச்செய்து, பின்னர் அவற்றை பிரதிகள் எடுக்கப்பட்டன. பக்திமார்க்கத்தில் அவர்கள் வைத்திருக்கின்ற பெரிய புத்தகங்களைத் தொடர்ந்தும் அச்சிடுகின்றனர். நூங்கள் எந்தளவை வைத்திருப்பீர்கள்? இவை அனைத்துமே அழியப் போகின்றன என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். படங்கள் போன்ற அனைத்தும் குறுகிய காலத்திற்கே ஆகும், பின்னர் அவை நிலத்திலே புதைக்கப்படும். அங்கே சமயநூல்களோ, படங்களோ இருக்க மாட்டாது. இப்பொழுது என்ன நடக்கின்றதோ, அவை மீண்டும் ஒரு கல்பத்தின் பின்னரும் நடைபெறும். சமயநூல்கள் போன்றவை துவாபரயுகத்திலிருந்து ஆரம்பமாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: அவற்றிலிருந்து நூங்கள் பரந்தாமத்துக்கான பாதையைக் கண்டுகொள்ள முடியாது. கிராந்த; ஆரம்பத்தில் மிகச்சிறியதாகவே இருந்தது, இப்பொழுது அவர்கள் நாளுக்குநாள் தொடர்ந்தும் அதைப் பெரியதாக ஆக்குகின்றார்கள். உண்மையில் சிவபாபாவின் வாழ்க்கை வரலாறு பற்றிய பெரிய புத்தகமே எழுதப்பட வேண்டும். தந்தையின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் குழந்தைகளாகிய நூங்களே அறிவீர்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் அவர் என்ன செய்கின்றார் என்பதைத் தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார். நான் பக்தி மார்க்கத்திலும் அனைத்தையும் காப்புறுதி செய்கின்றேன். மக்கள் கடவுளின் பெயரால் தானம் செய்கின்றனர். அவர்கள் கூறுகின்றனர்: அவர் கடவுளின் பெயரால் ஏதோ செய்துள்ளார், இதனாலேயே அவர் செல்வந்தக் குடும்பத்தில் பிறப்பெடுத்துள்ளார். பக்தியிலும் பல தர்மாத்மாக்கள் உள்ளனர். பாபா கூறுகின்றார்: நான் குழந்தைகளுக்கு அதன் தற்காலிகமான பலனை, அவர்களது அடுத்த பிறவியில் கொடுக்கின்றேன். நூங்கள் நல்ல, தீய பலனைப் பெறுகின்றீர்கள். இது அத்தகைய பெரிய காப்புறுதி. அவர்கள் செய்கின்ற செயல்களுக்கேற்பவே பலனைப் பெறுகின்றனர். மாயை உங்களைப் பிழையான செயல்கள் செய்ய வைக்கின்றாள், அதன் மூலம் நூங்கள் துன்பத்தைப் பெறுகின்றீர்கள். நூங்கள் ஒருபோதும் துன்பத்தை அனுபவம் செய்யாதவாறான செயல்களையே நான் இப்பொழுது உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றேன். மாயை அங்கே இருக்க மாட்டாள், எனவே நூங்கள் ஒவ்வொருவரும் உங்களை வேண்டியளவுக்குக் காப்புறுதி செய்து கொள்ளலாம். சிவபாபாவும் முதல் இலக்க நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர். சிலர் வேறு விடயங்களால் கவரப்படுகின்றனர். சில நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர்கள் ஏனையோருடைய அனைத்தையும் அழித்து விடுகின்றனர். பாருங்கள்! பாபா எத்தகைய நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராக உள்ளார்! அவர் கூறுகின்றார்: இவை அனைத்தும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கே. உங்களுடைய முழுமையான தொடர்பு சிவபாபாவுடனேயாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: நானே உண்மையான நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர். நான் அந்தச் சந்தோஷத்தை அனுபவிப்பதில்லை, ஆனால் நான் முழு இராச்சியத்தையும் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றேன். இந்த பாபாவும் கூறுகின்றார்: நானும் முழுமையாக அனைத்தையும் காப்புறுதி செய்துள்ளேன்: சரூரம், மனம், செல்வம் அனைத்தும் பாபாவின் சேவைக்கே பயன்படுத்தப்பட்டது. சிந்தியில் ஒரு கூற்று உள்ளது: ஒரு கைப்பிடியளவு கொடுப்பவர்கள், பதிலாக மாளிகையைப் பெறுகின்றார்கள். பாருங்கள், இப்பொழுது ஒரு கட்டம் கட்டப்படுகின்றது. ஒருவர் ஒரு ரூபாயை அனுப்பி அவளது பெயரால் ஒரு செங்கல்லை வைக்குமாறு கேட்டிருந்தார். ஆ! நூங்கள் ஏழையானதால், நூங்கள் அனைத்திலும் சிறந்த ஒரு மாளிகையைப் பெறுவீர்கள். நான் ஏழைகளின் பிரபு ஆவேன். ஏழையோருவரின் ஒரு ரூபாய், செல்வந்தர் ஒருவரின் 10,000 ரூபாய்களுக்குச் சமமானது; இருவரும் ஒரே அந்தஸ்தையே பெறுகின்றார்கள். செல்வந்தர்கள் அரிதாகவே இங்கே வருகின்றார்கள். குமாரிகள் அதிகம் சுதந்திரமானவர்கள். பாருங்கள், எவ்வாறு மம்மா முதல் இலக்கத்தைக் கோரினார். பாபா அனைத்தையுமே கொடுத்தார், ஆனால் முதலில் இலக்ஷ்மியும் பின்னரே நாராயணனுமாவார். இது அத்தகைய அற்புதமான நாடகம்! எதைப் பற்றியும் ஒருபோதும் எந்தச் சந்தேகமும் கொள்ளாதீர்கள். சிறிதளவு சந்தேகமும் கொண்டிராதீர்கள். மிக இனிமையானவர்கள் ஆகுங்கள். ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத்தை எடுங்கள், இல்லையெனில் மாயை அதிகளவில் துன்பத்தை விளைவிப்பாள். பல குழந்தைகளுக்கு வழிகாட்டல்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. பாபா கூறுகின்றார்: உங்களுடைய முழுச் செய்தியையும் கொடுங்கள். பாபா உங்களை ஒவ்வொரு வழியிலும் பராமரிப்பார். குழந்தைகள் மேன்மையானவர்கள் ஆகவேண்டும் என்பதில் பாபா அதிகளவு அக்கறை கொண்டுள்ளார். நூங்கள் கல்வியில் முழுக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நூங்களே இறை தந்தையின் அன்பிற்கினிய மாணவர்கள். “கடவுள் பேசுகின்றார்” என்பதும் நினைவுகூரப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அவர்கள் அதில் கிருஷ்ணரின் பெயரை இட்டுள்ளார்கள். கிருஷ்ணர் மனிதர்கள் அனைவரிலும் அதி உயர்ந்தவர்;. அத்துடன்

அவர்கள் ஏன் நாராயணனை அல்லாது, கிருஷ்ணரின் பெயரை முதல் இலக்கத்தில் இட்டுள்ளனர்? கிருஷ்ணர் இளையவரும், சதோபிரதானானவரும் ஆவார். பின்னர் அவர் இளைஞர், வயதானவர் என்ற நிலைகளுக்கூடாகச் செல்கின்றார். ஒரு சிறிய குழந்தை பிரம்மகியானிக்குச் சமமானவர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு சிறிய குழந்தை பாவம் செய்வதில்லை. மக்கள் கிருஷ்ணரின் பிறந்ததினத்தைக் கொண்டாடுகின்றனர். அவர்கள் அவரைத் துவாபரயுகத்தில் காட்டியுள்ளார்கள். தந்தை மாத்திரமே இந்த விடயங்கள் அனைத்தையும் விளங்கப்படுத்துகின்றார். இந்நேரத்தில் பிராமணர்களாகிய நூங்களே, அதிமேன்மையானவர்கள்; நூங்களே கடவுளின் குழந்தைகள். சத்தியயுகத்தில் நூங்கள் கடவுளின் குழந்தைகள் என அழைக்கப்பட மாட்டார்கள். நூங்கள் நிச்சயமாகக் கடவுளிடமிருந்து சுவர்க்கத்தைப் பெறுவார்கள். இது உங்களுடைய விலைமதிப்பற்ற பெறுமதியான வாழ்க்கையாகும். இது அனைவருக்கும் ஒரே மாதிரியானதல்ல. இந்த நாடகம் இவ்வாறே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னைய கல்பத்தில் கற்றவர்களே, இப்பொழுதும் கற்கின்றார்கள். கடவுள் நிச்சயமாக இறைவன், இறைவியரை உருவாக்கினார். எவ்வாறாயினும் நாம் அவர்களை இறைவன், இறைவியர் என அழைக்க முடியாது, ஏனெனில் கடவுள் ஒருவரே. அசரீரியான ஒருவருக்கே அனைத்துப் புகழும் உரியது. சரூரதாரியின் புகழ் இருக்க மாட்டாது. அசரீரியானவரே இலக்ஷ்மி, நாராயணனை இவ்வாறு ஆக்கினார். நூங்களும் தந்தையின் மூலம் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகுகின்றார்கள். நூங்கள் இராஜயோகம் கற்கின்றார்கள். கூதையிலே இராஜயோகம் உண்மையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நேரத்தில், விநாசமும் இடம்பெற்றது. இப்பொழுது இது சங்கமயுகமாகும். சிவபாபா வருகின்றபோது அவர் நாடகத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகின்றார். பின்னர் கிருஷ்ணரின் பிறப்பு இடம்பெறுகின்றது. பக்தி மார்க்கத்திலே அவர்கள் பெரிய ஆலயங்களைக் கட்டுகின்றார்கள். பலகோடி பெறுமதியான செல்வம் அந்த ஆலயங்களிலே இருந்தது. இப்பொழுது அவை அனைத்தும் மறைந்து விட்டன. பக்திமார்க்கத்துச் சமயநூல்களைக் கற்றதினாலும், யாத்திரைகள் சென்றதினாலும், ஆலயங்களைக் கட்டி அதிகளவு பணத்தைச் செலவு செய்ததினாலும், பாரதம் ஏழ்மையாகி விட்டது. நூங்கள் இப்பொழுது மாஸ்டர் ஞானம் நிறைந்தவர்கள் ஆகிவிட்டதைப் போன்று உள்ளது. தந்தையே ஞானக்கடலும், சந்தோஷக்கடலும், பேரானந்தக் கடலுமாவார். இவை அனைத்தும் தந்தையின் புகழாகும். தந்தை கூறுகின்றார்: பாரதமே அதி சிறந்த யாத்திரை ஸ்தலமாகும். ஆயினும் கிருஷ்ணரின் பெயரை இட்டதால் அவர்கள் மரியாதைகள் அனைத்தையும் இழந்து விட்டனர். இல்லையெனில் அனைவருமே சிவனின் ஆலயத்துக்கு மலர்களை அர்ப்பணிப்பார்கள். அனைவருக்கும் சற்கதி அருள்பவர் ஒரேயொருவரே. நூங்கள் அரைக்கல்பத்துக்கு வெகுமதியை அனுபவம் செய்துவிட்டுத், தொடர்ந்தும் கழிநங்குகின்றார்கள். அனைவருமே தமோபிரதான் ஆகவேண்டும். தந்தை கூறுகின்றார்: இப்பொழுது உங்களிடமுள்ள பெட்டி, படுக்கைகளை என்னிடம் கொடுங்கள், நான் அதை மாற்றிச் சத்தியயுகத்தில் உங்களுக்கு அதைக் கொடுப்பேன். நான் அதை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. மக்கள் தங்களுக்காகவே அனைத்தையும் செய்கின்றனர், பின்னர் தாங்கள் அதை சுயநலமற்றுச் செய்ததாகக் கூறுகின்றனர். ஆயினும், எவருமே சுயநலமற்று எதையுமே செய்ய முடியாது. நூங்கள் செய்தவற்றின் வெகுமதியை, நிச்சயமாக நூங்கள் பெறுகிறார்கள். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அழியாத ஞான இரத்தினங்களைக் கொடுக்கின்றேன். நான் உங்களுக்கு வைகுந்தத்தையே கொண்டு வந்துள்ளேன். நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராச்சிய பரிசைக் கொடுக்கின்றேன். எனவே நூங்கள் அதைப் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்கள் ஆகவேண்டும். நூங்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகள் ஆகவேண்டும். நூங்கள் உங்கள் உள்ளங்கையில் சுவர்க்கத்தைப் பெறுகின்றார்கள். நூங்கள் ஒரு விநாடியில் ஐPவன்முத்தியையும், ஒரு விநாடியில் இராச்சியத்தையும் பெறுகின்றார்கள். சிவபாபாவே தெய்வீகக் காட்சிகளை அருள்பவர். அவர் உங்களை ஒரு விநாடியில் வைகுந்தத்துக்கு எடுத்துச் செல்கின்றார். இந்த சாகார் பாபா அதற்கான திறவுகோலை வைத்திருப்பதில்லை. தந்தை கூறுகின்றார்: நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுக்கின்றேன். நான் ஆட்சிசெய்வதில்லை. பின்னர் நூங்கள் பக்திமார்க்கத்துக்குச் செல்லும்போது, நான் தெய்வீகக் காட்சிகளால் உங்களைக் களிப்பூட்டுகின்றேன். தந்தை உங்களுக்கு மிக நன்றாக விளங்கப்படுத்துகின்றார்! பாபா ஒவ்வொரு கல்பத்திலும், கல்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் ஒருமுறை மாத்திரமே வருகின்றேன். அவர் பல அவதாரங்களை எடுத்ததாக அவர்கள் கூறுகின்றனர், ஆனால் அவை அனைத்தும் பொய்யாகும். சமயநூல்கள் அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்துக்குச் சொந்தமானது. ஏற்கெனவே

நிச்சயிக்கப்பட்டவையே நடைபெறுகின்றன எதுவுமே இப்பொழுது உருவாக்கப்படுவதில்லை. என்ன நடக்கின்றதோ அது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும். அதைப் பற்றற்ற பார்வையாளராக அவதானியுங்கள். பாபா உங்களுக்கு மிகத்தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகின்றார்: நான் உங்களுடைய காப்புறுதிக் காந்தமாவேன். நான் உங்களுடைய ஒரு சதத்தையும் வுணாக்குவதில்லை. நான் உங்களைச் சிப்பிகளிலிருந்து, வைரங்களாக மாற்றுகின்றேன். சிவபாபா இவை அனைத்தையும் இவரினுடாகச் செய்கின்றார். அவரே கரன்கரவன்கார். அவர் அசரூரியானவரும், ஆணவமற்றவருமாவார். எவ்வாறு தந்தையாகிய கடவுள் இங்கே அமர்ந்திருந்து உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் எனப் பாருங்கள். அவர் உங்களை அவரது பாதங்களில் விழுமாறு கேட்பதில்லை. தந்தை கழிப்படிவான சேவகராவார். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் அதிபதிகள் ஆக்கியவர்கள், முதலில் அதிகளவு சந்தோஷத்தை அனுபவம் செய்தார்கள், ஆனால் அவர்கள் இப்பொழுது சந்தோஷமற்றவர்கள் ஆகிவிட்டனர். அவர்களும் அதிகளவு சந்தோஷத்தைப் பெறுகின்றனர். இந்தளவு சந்தோஷத்தை வேறு எந்த மதங்களும் கொண்டிருப்பதில்லை. ஏன் பாரதமக்கள் மாத்திரம் அதைக் கொண்டிருக்கின்றனர், எனையோர் அதைக் கொண்டிருப்பதில்லை என நீங்கள் வினவ முடியாது. அதிகளவு மக்கள் உள்ளனர், அனைவரும் அங்கு வரமுடியாது. நாடகம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. பாரதத்தில் மாத்திரமே ஆதிசனாதன, தேவிதேவதா தர்மம் இருந்தது. கடவுள் வந்து உண்மையான இராஜயோகத்தைக் கற்பித்தார். தந்தை கூறுகின்றார்: நான் மீண்டும் ஒருமுறை வந்துள்ளேன். நீங்கள் உங்களின் 84 பிறவிகளின் பாகத்தை நடித்து விட்டீர்கள், நீங்கள் இப்பொழுது உங்கள் வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்கின்றீர்கள். இந்த ஆடை மிகவும் பழையதாகி விட்டது. பாம்பின் உதாரணமும் உள்ளது. ஆத்மாக்கள் பரமாத்மாவுடன் இரண்டறக் கலந்துவிடுவதாகச் சந்நியாசிகள் கூறுகின்றனர். அவர்கள் அப்படியான ஸ்திதியில் இருந்து தங்கள் சரூரங்களை நீக்குகின்றனர். ஆயினும் எவருமே பிரம்ம தத்துவத்துடன் இரண்டறக் கலக்க முடியாது. இருந்தபோதிலும், அவர்களிற் சிவர் திறமைசாலிகள். அவர்கள் அமைதியாக இருந்து தங்களின் சரூரங்களை நீக்குகின்றனர். பிரம்ம தத்துவம் பாபா அல்ல. எவ்வாறு இந்துக்களுக்கு, தாம் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற மாயை உள்ளதோ, அவ்வாறே அந்த ஏழை மக்களிற்கு பிரம்ம தத்துவமே கடவுள் என்ற மாயை உள்ளது. ஓ! ஆனால் இந்துமதம் எங்கிருந்து வந்தது? அது இந்துஸ்தான் என்ற பெயரிலிருந்து வந்தது. சத்தியயுகத்திலே ஒரு தர்மமே இருந்தது. பாருங்கள், இப்பொழுது எத்தனை மதங்கள் உள்ளன! பலவிதமான மொழிகளும் உள்ளன. அங்கே ஒரு மொழி மாத்திரமே உள்ளது. ஓர் அரசாங்கமே இருக்க வேண்டுமென அவர்கள் கூறுகின்றனர், ஆனால் எவ்வாறு அனைத்து அரசாங்கங்களும் ஒன்றாக முடியும்? அவர்கள் சகோதரத்துவம் பற்றியும் புரிந்துகொள்வதில்லை. அவர்கள் கடவுள் சர்வவியாபி எனக் கூறுகின்றனர், எனவே அது தந்தைத்துவம் ஆகுகின்றது. எனவே, அவர்கள் தங்களைத் தந்தை எனக் கூறினால், யாரை அவர்கள் அழைப்பார்கள்? இதுவும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. எவரினதும் பலவீனங்களைப் பார்க்காதீர்கள். சிவபாபா ஒருவருடனேயே தொடர்பை ஏற்படுத்துங்கள். நீங்கள் பாபாவிடமிருந்து பெறுகின்ற ஸ்ரீமத் சரியானது எனக் கருதித் தொடர்ந்தும் அதைப் பின்பற்றுங்கள். ஸ்ரீமத்தைப் பற்றி ஒருபோதும் சந்தேகம் கொள்ளாதீர்கள்.
2. உங்கள் சரூரம், மனம், செல்வத்தை முழுமையாகக் காப்புறுதி செய்யுங்கள். ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத்தைப் பெறுங்கள். கல்வியிலே முழுக் கவனம் செலுத்துங்கள்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் இயல்பாகக் கவனம் செலுத்துவதன் மூலமும், பயிற்சியின் மூலமும் உங்கள் சுபாவத்தை மாற்றுவதால், ஒரு வெற்றி சொரூபம் ஆகுவீர்களாக. உங்கள் அனைவரினதும் ஆதி சம்ஸ்காரம் கவனம் செலுத்துவதாகும். எவ்வாறு பதட்டத்தைக் கொண்டிருப்பது என்பதை நீங்கள் அறிந்துள்ளதால், கவனம் செலுத்துவது என்பதும் பெரிய

விடயமல்ல! கவனம் செலுத்துவதில் எந்தப் பதட்டமும் இப்பொழுது இல்லாதிருக்கட்டும், ஆனால் இயல்பான கவனம் செலுத்துதல் இருக்கட்டும். ஆத்மாக்கள் பற்றற்றிருக்கின்ற இயல்பான பயிற்சியைக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆத்மா பற்றற்று இருந்தது, அது பற்றற்று இருக்கின்றது, அது மூண்டும் பற்றற்றதாக ஆகும். வார்த்தைகளைப் எவ்வாறு பேசுவது ஒரு உறுதியான பயிற்சி ஆகிவிட்டதோ, அதேபோன்று, வார்த்தைகளுக்கு அப்பால் செல்கின்ற பயிற்சியும் பற்றற்று இருப்பதும் இயல்பானதாக ஆகுகின்றது, பற்றற்றிருப்பது எனும் சக்திவாய்ந்த அதிர்வலைகள் மூலம் சேவையில் வெற்றியடைவது உங்களுக்கு இலகுவாகும். இந்த இயல்பான பயிற்சியே உங்கள் சுபாவத்தை மாற்றும்.

சுலோகம்:

சரீரமற்றிருக்கின்ற அப்பியாசத்தைச் செய்து, வுணாகச் சிந்திப்பதில் உண்ணாவிரதம் எனும் முன்னெச்சரிக்கையையும் கடைப்பிடியுங்கள், நூங்கள் என்றென்றும் ஆரோக்கியமானவர்களாக இருப்பீர்கள்.

---ஓம் சாந்தி---